

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 26 kwietnia 2024 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Zwolnienie z VAT: ostateczny import towarów – Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów

Dyrektywa określa zakres stosowania zwolnień z podatku od wartości dodanej (VAT) oraz zasady ich wprowadzania, o których mowa w dyrektywie 2006/112/WE (unijny wspólny system podatku od wartości dodanej). Dyrektywa 2009/132/WE kodyfikuje i zastępuje dyrektywę 83/181/EWG wraz z jej późniejszymi zmianami. Pierwotna dyrektywa 83/181/EWG miała zostać transponowana do krajowych porządków prawnych do 1984 r.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) muszą udzielać zwolnień z VAT przy ostatecznym imporcie niektórych towarów na warunkach ustalonych przez nie w celu zapobieżenia wszelkim przypadkom zakłóceń konkurencji i uchylania się od opodatkowania.

Zwolnienie z VAT od importu może zostać udzielone w odniesieniu do:

- importu mienia osobistego przywożonego przez osoby fizyczne przenoszące swoje miejsce zamieszkania z państwa trzeciego do państwa członkowskiego;
- towarów importowanych z okazji zawarcia związku małżeńskiego;
- mienia osobistego nabytego w drodze dziedziczenia;
- wyposażenia ucznia, materiałów szkolnych i innych artykułów szkolnych;
- dóbr kapitałowych i wyposażenia importowanego w związku z przeniesieniem działalności gospodarczej;
- niektórych produktów rolnych lub produktów przeznaczonych do użytku rolnego;
- substancji terapeutycznych, produktów leczniczych, zwierząt laboratoryjnych, substancji biologicznych i chemicznych;
- towarów przeznaczonych dla organizacji charytatywnych lub dobroczynnych;
- importu związanego ze stosunkami międzynarodowymi;
- towarów do celów promocji handlu;
- towarów przywożonych do celów badawczych, analitycznych lub prób;
- przesyłek wysyłanych do organizacji ochrony praw autorskich lub przemysłowych i handlowych praw patentowych;
- turystyczne materiały informacyjne;
- różnych dokumentów przeznaczonych dla oficjalnych organów;
- materiałów pomocniczych do mocowania i zabezpieczania towarów w czasie transportu;
- ściółki, paszy i karmy dla zwierząt w czasie transportu;
- paliwa i smarów znajdujących się w drogowych pojazdach mechanicznych i w specjalnych kontenerach;

- materiałów przeznaczonych do budowy, utrzymania i ozdoby pomników ofiar wojny;
- trumien, urn pogrzebowych i ozdobnych artykułów pogrzebowych.

Przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody w utrzymaniu przez państwa członkowskie umów zawartych z państwami trzecimi, które przewidują specjalne zwolnienia.

W przypadku niektórych wymienionych kategorii pewne towary są wyłączone ze zwolnienia, w szczególności wyroby alkoholowe i tytoniowe.

W dyrektywie zmieniającej (UE) 2017/2455 usunięto z dniem 1 lipca 2021 roku tytuł IV dyrektywy 2009/132/WE dotyczący przywozu o niewielkiej wartości, eliminując zwolnienie z VAT dla małych przesyłek (o maksymalnej wartości 22 EUR).

Pandemia COVID-19 – zwolnienie z VAT i należności celnych przywozowych

- W marcu 2020 r. państwa członkowskie złożyły wniosek o zwolnienie z VAT i należności celnych przywozowych od przywozu towarów potrzebnych do walki z pandemią COVID-19. Jako że pandemia i ekstremalne wyzwania z nią związane stanowiły klęskę w rozumieniu art. 51 dyrektywy 2009/132/WE, Komisja Europejska przyjęła decyzję (UE) 2020/491 zezwalającą na przywóz tych towarów, które miały zostać zwolnione z VAT w okresie od 30 stycznia 2020 r. do 31 lipca 2020 r.
- Dane towary musiały spełniać określone warunki:
 - musiały być rozdawane nieodpłatnie przez organy publiczne lub agencje niosące pomoc w sytuacjach kryzysowych w przypadku osobom dotkniętym lub zagrożonym zachorowaniem na COVID-19 lub zaangażowanym w walkę z nim;
 - musiały być nieodpłatnie udostępniane tym samym osobom, pozostając własnością organów publicznych.
- Państwa członkowskie musiały przesłać Komisji:
 - wykaz danych organów publicznych;
 - informacje na temat rodzaju i ilości danych towarów; oraz
 - informacje na temat środków wprowadzonych w celu zapobieżenia wykorzystywaniu tych towarów do celów innych niż zwalczanie skutków pandemii.
- Okres obowiązywania decyzji (UE) 2020/491 dostał wydłużony do:
 - 31 października 2020 roku na podstawie Decyzji (UE) 2020/1101;
 - 30 kwietnia 2021 roku na podstawie Decyzji (UE) 2020/1573;
 - 31 grudnia 2021 roku na podstawie Decyzji (UE) 2021/660;
 - 30 czerwca 2022 roku na podstawie Decyzji (UE) 2021/2313; a także do
 - 31 grudnia 2022 roku w przypadku Belgii, Łotwy, Austrii, Portugalii i Słowenii na podstawie Decyzji (UE) 2022/1511.

Zwolnienie z VAT i należności celnych przywozowych dla osób uciekających przed rosyjską agresją na terytorium Ukrainy oraz osób potrzebujących w Ukrainie

W lipcu 2022 roku przyjęto decyzję Komisji (UE) 2022/1108 stanowiącą odpowiedź na wnioski niektórych państw członkowskich o zwolnienie z VAT i należności celnych przywozowych w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb osób uciekających przed skutkami rosyjskiej agresji na terytorium Ukrainy i zaoferowania im wystarczającej pomocy humanitarnej (tymczasowych schronień, artykułów noclegowych, leków i środków medycznych, sprzętu służącego do gospodarowania żywnością i jej rozdzielania). Decyzja obowiązywała do 31 grudnia 2022 roku.

W dniu 17 kwietnia 2023 roku przyjęta została decyzja Komisji (UE) 2023/829 w celu przyznania dalszych zwolnień z należności celnych przywozowych i podatku VAT w odniesieniu do przywozu dokonywanego przez organizacje państwowe lub na ich rzecz oraz

organizacje charytatywne lub filantropijne upoważnione przez właściwe organy wnioskujących państw członkowskich (Estonii, Francji, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Niderlandów, Austrii, Polski, Rumunii i Słowacji). Decyzja obowiązuje od 1 stycznia 2023 roku do 31 grudnia 2023 roku.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02009L0132-20210701>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Biała księga pt. „Jak zaspokoić potrzeby infrastruktury cyfrowej Europy?”

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (gospodarka cyfrowa) – ocena na podstawie analizy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych w kontekście Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2481 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiająca program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. oraz programu strategii „Cyfrowa dekada 2030” – Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 30 czerwca 2024 r.

Nowoczesna infrastruktura sieci cyfrowych stanowi fundament dobrze prosperującej gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego. Bezpieczna i zrównoważona infrastruktura cyfrowa jest jednym z czterech głównych punktów unijnego programu polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. będącego jednym z głównych priorytetów obecnej Komisji. Stanowi ona również przedmiot szczególnego zainteresowania obywateli, którzy w kontekście Konferencji w sprawie przyszłości Europy przedstawili kilka propozycji związanych z cyfryzacją. Bez zaawansowanej infrastruktury sieci cyfrowej aplikacje nie ułatwią naszego życia, a konsumenci będą pozbawieni korzyści płynących z zaawansowanych technologii. Tylko dzięki najwyższej wydajności takiej infrastruktury przykładowo lekarze będą mogli szybko i bezpiecznie opiekować się pacjentami na odległość, drony będą w stanie przyczynić się do poprawy zbiorów i ograniczać zużycie wody i pestycydów, a połączone czujniki temperatury i wilgotności umożliwią monitorowanie w czasie rzeczywistym warunków przechowywania i transportu świeżej żywności do konsumenta.

W całej gospodarce istnieje również wiele przykładów świadczących o tym, że przedsiębiorstwa potrzebują nowoczesnych infrastruktur łączności i obliczeniowych do celów przetwarzania danych w ściślejszym powiązaniu z ich operacjami i klientami, co pozwoli korzystać z innowacyjnych aplikacji i usług lub je dostarczać. Jest to szczególnie ważne w przypadku aplikacji wymagających przetwarzania danych w czasie rzeczywistym, takich jak urządzenia internetu rzeczy, pojazdy autonomiczne i inteligentne sieci energetyczne, a także w celu zmniejszenia opóźnień w aplikacjach związanych z konserwacją predykcijną, monitorowaniem w czasie rzeczywistym i automatyzacją, co prowadzi do bardziej wydajnych i opłacalnych operacji. Zaawansowane infrastruktury i usługi sieci cyfrowych staną się kluczowym czynnikiem umożliwiającym transformacyjne technologie i usługi cyfrowe, takie jak sztuczna inteligencja (AI), światy wirtualne i Web 4.0, oraz sprostanie wyzwaniom społecznym, takim jak wyzwania w dziedzinie energii, transportu lub opieki zdrowotnej, oraz wspieranie innowacji w sektorach kreatywnych.

W białej księdze pt. „Jak zaspokoić potrzeby infrastruktury cyfrowej Europy?” przeanalizowano liczne wyzwania, przed którymi stoi obecnie Europa w związku z wdrażaniem przyszłych sieci łączności.

W księdze przedstawiono możliwe scenariusze, które pozwolą sprostać tym wyzwaniom, przyciągnąć inwestycje, wspierać innowacje, zwiększać bezpieczeństwo i stworzyć prawdziwy jednolity rynek cyfrowy.

Link: <https://pracodawcy.pl/biala-ksiega-pt-jak-zaspokoic-potrzeby-infrastruktury-cyfrowej-europy/>

2. Instrument Wsparcia Technicznego – ocena śródkresowa

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (Gospodarka, finanse i euro) na podstawie analizy [Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego w kontekście wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa](#) – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. [Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 10 czerwca 2024 r.](#)

Instrument Wsparcia Technicznego (TSI), ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2021/240, wszedł w życie w dniu 19 lutego 2021 r. Jest on następcą programu wspierania reform strukturalnych. Jego celem jest pomoc państwom UE we wzmacnianiu ich zdolności instytucjonalnych i administracyjnych, na szczeblu regionalnym i lokalnym, w ułatwianiu transformacji ekologicznej i cyfrowej sprzyjającej włączeniu społecznemu, w skutecznym odpowiadaniu na wyzwania określone w zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w kontekście europejskiego semestru oraz we wdrażaniu prawa Unii (art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/240). TSI, którego budżet na lata 2021–2027 wynosi 864 mln EUR, jest zarządzany przez Dyрекcję Generalną Komisji Europejskiej ds. Wspierania Reform Strukturalnych (DG REFORM).

TSI jest ważnym elementem inicjatywy UE mającej na celu pomoc państwom UE w łagodzeniu gospodarczych i społecznych skutków pandemii COVID-19. Pomaga on państwom UE w opracowywaniu i wdrażaniu reform zwiększających odporność dzięki udostępnianiu organom krajowym wiedzy fachowej. Wsparcie techniczne udzielane jest w wielu obszarach polityki, m.in. w następujących dziedzinach: transformacja ekologiczna i cyfrowa; opieka zdrowotna i opieka długoterminowa; umiejętności oraz kształcenie i szkolenie; zarządzanie i administracja publiczna; konkurencyjność; sektor finansowy i dostęp do finansowania; administracja skarbowa i zarządzanie finansami publicznymi; rynek pracy, ochrona socjalna i migracja.

Jak stanowi art. 16 rozporządzenia (UE) 2021/240, do dnia 20 lutego 2025 r. należy przeprowadzić niezależną ocenę śródkresową TSI. W ramach oceny śródkresowej przeanalizowane zostanie wdrożenie Instrumentu Wsparcia Technicznego w latach 2021–2023 w oparciu o pięć kryteriów oceny: skuteczność, wydajność, spójność, europejska wartość dodana oraz adekwatność.

Instrument Wsparcia Technicznego, dysponujący w latach 2021–2027 budżetem w wysokości 864 mln EUR, pomaga organom krajowym zwiększać ich zdolność do projektowania i wdrażania reform instytucjonalnych, administracyjnych i strukturalnych.

Ocena obejmie wszystkie projekty finansowane w ramach wniosków złożonych do TSI, które zostały przyjęte w 27 państwach UE w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2023 r. Obejmuje ona cały cykl TSI, począwszy od wniosków o wsparcie złożonych przez państwa UE aż po zakończenie realizacji projektów wsparcia technicznego.

Link: <https://pracodawcy.pl/instrument-wsparcia-technicznego-ocena-srodkresowa/>

3. Konsultacje publiczne: Telekonferencja - rządowy projekt ustawy o ochronie sygnalistów - Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej - wdrożenie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zaprasza do udziału w telekonferencji online, poświęconej rządowemu projektowi ustawy o ochronie sygnalistów.

Telekonferencja odbędzie się 6 maja 2024 r. w godz. 11-12.30 na platformie Teams.

W trakcie spotkania eksperci Departamentu Prawa Pracy omówią projekt ustawy oraz będą mogli odpowiedzieć na pojawiające się pytania.

Projekt ustawy wdraża w Polsce Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii.

W dyrektywie ustanawia się zasady i procedury dotyczące ochrony „sygnalistów”, czyli osób, które zgłaszają informacje uzyskane w kontekście związanym z pracą na temat naruszeń prawa UE w kluczowych dziedzinach polityki. Naruszenia obejmują zarówno niezgodne z prawem działania lub zaniechania, jak i nadużycia prawa.

Zakresem dyrektywy objęte są zgłoszenia dotyczące:

- naruszeń przepisów w następujących dziedzinach (wymienionych szczegółowo w części I załącznika):
 - zamówienia publiczne
 - usługi, produkty i rynki finansowe; zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu
 - bezpieczeństwo produktów i ich zgodność z wymogami
 - bezpieczeństwo transportu w sektorze kolejowym, drogowym, morskim i żeglugi śródlądowej
 - ochrona środowiska, począwszy od gospodarowania odpadami aż po chemikalia
 - ochrona radiologiczna i bezpieczeństwo jądrowe
 - bezpieczeństwo żywności i pasz, zdrowie i dobrostan zwierząt
 - zdrowie publiczne, w tym prawa pacjentów i kontrola wyrobów tytoniowych
 - ochrona konsumentów
 - ochrona prywatności i danych osobowych, bezpieczeństwo sieci i systemów informacyjnych;
- naruszeń mających wpływ na interesy finansowe UE;
- naruszeń dotyczących rynku wewnętrznego, w tym naruszeń unijnych zasad konkurencji i pomocy państwa oraz naruszeń krajowych przepisów dotyczących podatku od osób prawnych.

Dyrektywa uzupełnia niektóre sektorowe akty prawa UE, które zawierają już przepisy o sygnalistach (w szczególności akty dotyczące usług finansowych, prania pieniędzy, finansowania terroryzmu, bezpieczeństwa transportu i ochrony środowiska).

MRiPS prosi aby, zgłoszenie udziału oraz pytania merytoryczne dot. projektu ustawy nadesłać do 30 kwietnia 2024 r. na adres: malgorzata.ciupak@mrpips.gov.pl

Po otrzymaniu zgłoszenia organizatorzy prześlą link do spotkania na podany adres mailowy.

Link: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-telekonferencja-rzadowy-projekt-ustawy-o-ochronie-sygnalistow-ministerstwo-rodziny-pracy-i-polityki-spolecznej-wdrozenie-dyrektywy-parlamentu-europejskiego-i-rady-ue-20/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Legal Alert KPMG: Nowe rozwiązanie dla źródeł OZE – cable pooling

1 października 2023 r. weszły w życie przepisy umożliwiające współdzielenie przyłącza przez różne instalacje OZE. Z nowego rozwiązania mogą skorzystać zarówno nowe instalacje, jak i te przyłączane obok już istniejących instalacji.

Czym jest cable pooling?

Cable pooling to współdzielenie przyłącza (infrastruktury przyłączeniowej oraz zaalokowanej do danego miejsca przyłączenia do sieci mocy przyłączeniowej) przez instalacje wytwórcze, zazwyczaj – o różnej charakterystyce pracy. Skumulowanie w danym miejscu przyłączenia do sieci instalacjach wykorzystujących różne rodzaje energii pierwotnej poprzez cable pooling umożliwia bardziej efektywne wykorzystanie mocy przyłączeniowych i może poprawić bezpieczeństwo pracy sieci poprzez wyłuszczenie profilu produkcji energii w danym miejscu przyłączenia. Chociaż modelowym przykładem jest tu przyłączenie w danym miejscu instalacji wiatrowej oraz fotowoltaicznej, które statystycznie produkują najwydajniej w różnych okresach dnia i roku, ustawodawca umożliwia skorzystanie z tego rozwiązania dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii – a w świetle ustawowej definicji instalacji OZE, oznacza to również połączone z tymi instalacjami magazyny energii lub biogazu rolniczego.

Dotychczas wspólne przyłączenie do sieci dwóch lub więcej instalacji było możliwe, ale wiązało się z szeregiem obciążeń regulacyjnych, wobec czego nie było szerzej stosowane. Konieczne było bowiem utworzenie tzw. OSDn, czyli operatora sieci dystrybucyjnej, nieprzyłączonej do sieci przesyłowej i wymagało nie tylko uzyskania koncesji na dystrybucję energii elektrycznej (a w konsekwencji m.in. uiszczania opłaty koncesyjnej i spełniania obowiązków wynikających z koncesji), ale również uzyskanie decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczeniu operatorem sieci.

Na jakich zasadach możliwe jest przyłączanie instalacji OZE w ramach cable pooling?

Na podstawie uchwalonych przepisów możliwe są dwie konfiguracje:

1. O wspólne przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV mogą ubiegać się inwestorzy dopiero planujący budowę dwóch lub większej liczby instalacji odnawialnych źródeł energii, lub
2. Możliwe jest przyłączenie nowej (nowych) instalacji odnawialnych źródeł energii niejako obok instalacji już istniejącej, w tym samym miejscu przyłączenia do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV.

Cable pooling nie jest natomiast możliwy w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, dla których miejscem przyłączenia do sieci jest instalacja odbiorcy końcowego.

Czy z cable pooling mogą skorzystać instalacje należące do różnych podmiotów?

Co istotne, tytuły prawne do przyłączanych w ramach cable pooling instalacji mogą należeć do różnych podmiotów. W takim wypadku operatorzy przyłączanych instalacji muszą zawrzeć porozumienie, zawierające m.in.:

1. określenie strony porozumienia, która zawrze we własnym imieniu umowę o przyłączenie do sieci oraz umowę o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej dla wszystkich przyłączonych i planowanych do przyłączenia instalacji,
2. zasady wspólnej realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z warunków przyłączenia, umowy o przyłączenie do sieci oraz umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej,
3. zasady wspólnej realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z warunków przyłączenia, umowy o przyłączenie do sieci oraz umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej,

4. zasady współpracy z podmiotem będącym stroną umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w realizacji jego obowiązków w zakresie udziału w bilansowaniu systemu i zarządzaniu ograniczeniami systemowymi oraz innych obowiązków podmiotu przyłączonego wynikających z przepisów prawa i stosownych regulacji operatorów sieci (m.in. instrukcji ruchu i eksploatacji sieci);
5. zasady rozdziału środków otrzymanych w ramach rekompensaty finansowej w przypadku zastosowania przez operatora redysponowania;
6. określenie lokalizacji punktów pomiarowych właściwych dla poszczególnych instalacji.

Porozumienie to stanowi załącznik do wniosku o wydanie warunków przyłączenia. Co istotne, operator zawrze umowę o przyłączenie do sieci tylko z jednym podmiotem, będącym stroną porozumienia o wspólne przyłączenie do sieci, która zostanie dodatkowo upoważniona przez pozostałe strony do reprezentowania wszystkich stron porozumienia przed operatorem systemu elektroenergetycznego lub Prezesem URE w sprawach wynikających z treści porozumienia. Jednocześnie wszystkie strony będą zobowiązane, na mocy stosownych oświadczeń dołączanych do wniosku o wydanie warunków przyłączenia, do:

1. montażu urządzeń uniemożliwiających przekroczenie mocy przyłączeniowej;
2. przestrzegania stosownych regulacji operatorów sieci (m.in. instrukcji ruchu i eksploatacji sieci);
3. przyjęcia wraz z pozostałymi stronami porozumienia solidarnej odpowiedzialności wobec operatora systemu elektroenergetycznego z tytułu przekroczenia mocy przyłączeniowej;
4. wyrażenia zgody na weryfikację przez właściwego operatora sieci parametrów technicznych instalacji odnawialnego źródła energii, a także treści dokumentów załączonych do wniosku o wydanie warunków przyłączenia.

Taki kształt regulacji podyktowany jest przede wszystkim względami bezpieczeństwa pracy sieci – właściwi operatorzy mogą skutecznie egzekwować respektowanie postanowień umów o przyłączenie do sieci w relacjach z jednym podmiotem, natomiast odpowiedzialność (w szczególności z tytułu przekroczenia mocy przyłączeniowej) spoczywa na wszystkich operatorach przyłączonych w danym miejscu przyłączenia instalacji OZE.

Każda z instalacji przyłączonych w ramach cable poolingu jest wyposażona w odrębne układy pomiarowo-rozliczeniowe umożliwiające pomiar ilości energii elektrycznej oddanej do sieci i pobranej z sieci. Dzięki temu każdy z wytwórców może zawrzeć odrębną umowę sprzedaży energii, czy niezależnie handlować wytworzoną przez siebie energią na giełdzie.

Jakie obowiązki spoczywają na operatorach instalacji przyłączonych do sieci w ramach cable poolingu?

W przypadku określenia mocy przyłączeniowej na poziomie niższym, niż planowana łączna moc zainstalowana wszystkich instalacji przyłączonych w danym miejscu przyłączenia, umowa o przyłączenie do sieci, zawiera szczegółowy opis sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej, przy czym:

1. koszt zakupu i zainstalowania urządzeń służących do zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej ponoszą podmioty przyłączane do sieci, a
2. nadzór nad pracą urządzeń służących do zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej sprawuje operator sieci, który w szczególności jest odpowiedzialny za zabezpieczenie tych urządzeń w sposób uniemożliwiający zmianę ich ustawień.

Możliwym zagrożeniem związanym z cable poolingiem z perspektywy operatorów sieci jest bowiem potencjalne przekraczanie mocy przyłączeniowej określonej dla danego punktu przyłączenia. Jeżeli do takiego przekroczenia dojdzie, właściwy operator sieci:

1. pobiera opłaty za przekroczenie mocy przyłączeniowej przez wytwórcę, w wysokości odpowiadającej opłacie za nielegalny pobór energii elektrycznej względem nadmiarowej energii elektrycznej, która została przez wytwórcę wprowadzona do sieci w wyniku przekroczenia;
2. może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu przez tego wytwórcę energii elektrycznej do sieci albo całkowicie wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej do sieci, bez wypłaty rekompensat oraz bez ponoszenia odpowiedzialności za skutki tych ograniczeń albo odłączenia; w takim wypadku wznowienie dostarczania energii elektrycznej następuje po wdrożeniu przez wytwórcę wskazanego przez operatora sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej.

Czy instalacje przyłączone do sieci w ramach cable poolingu mogą korzystać z systemów wsparcia (zielone certyfikaty, FIT, FIP, aukcje)?

Kontrowersje w branży budzą natomiast przepisy dotyczące korzystania z systemów wsparcia (zielone certyfikaty, FIT, FIP, aukcje) przez instalacje przyłączone do sieci w ramach cable poolingu. Według uchwalonych przepisów z instrumentów wsparcia może korzystać tylko jeden z przyłączonych w danym miejscu przyłączenia wytwórców energii.

Uzyskanie wsparcia w ramach któregośkolwiek w istniejących obecnie systemów wsparcia (zielone certyfikaty, FIT, FIP, aukcje) jest uzależnione od posiadania przez instalację wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z danej instalacji do sieci elektroenergetycznej. Zgodnie z nowymi przepisami, wymogu tego nie stosuje się do instalacji przyłączonej do sieci w ramach cable poolingu, jeżeli w tym samym miejscu przyłączenia planowane jest przyłączenie kolejnych instalacji, pod warunkiem, że w odniesieniu do tych nowych instalacji:

1. nie przysługują świadectwa pochodzenia (tzw. zielone certyfikaty);
2. Prezes URE nie wydał wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej biogaz, hydroenergię albo biomasę, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW zaświadczenia o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej po stałej cenie zakupu sprzedawcy zobowiązanemu albo wybranemu podmiotowi;
3. Prezes URE nie wydał potwierdzenia przyjęcia deklaracji o przystąpieniu do udziału w aukcji;
4. Podmiot posiadający tytuł prawny do tej instalacji nie posiada ważnego zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji;
5. Podmiot posiadający tytuł prawny do tej instalacji nie wygrał aukcji.

W praktyce więc jedynie jedna z instalacji przyłączonych w ramach cable poolingu w jednym miejscu przyłączenia może korzystać z przewidzianych w ustawie instrumentów wsparcia. Dodatkowo, jeżeli przyjąć literalną wykładnię przepisów, instalacja, która ma korzystać z mechanizmów wsparcia musi zostać przyłączona jako pierwsza. W przypadku instalacji, które mają dopiero powstać – konieczne jest zatem złożenie w pierwszej kolejności wniosku o przyłączenie do sieci instalacji, która ma korzystać z mechanizmów wsparcia, a dopiero w drugim kroku – podjęcie działań w celu przyłączenia kolejnych instalacji. Niewątpliwie priorytetem ustawodawcy było w tym przypadku zapewnienie, aby instalacje, które już posiadają przyłączenie do sieci oraz przyznane wsparcie, mogły zostać wykorzystane w ramach cable poolingu, bez ryzyka utraty przyznanego wsparcia.

Link: <https://pracodawcy.pl/legal-alert-kpmg-nowe-rozwiazanie-dla-zrodel-oze-cable-pooling/>

2. Koncepcje globalnego i krajowego podatku minimalnego, a także ich wpływ na przedsiębiorstwa w Polsce od 2024 r.

Legnicka Specjalna Strefa Ekonomiczna oraz firma doradcza Deloitte zapraszają do udziału w bezpłatnym szkoleniu pt. „Koncepcje globalnego i krajowego podatku minimalnego, a także ich wpływ na przedsiębiorstwa w Polsce od 2024 r.”, które odbędzie się we wtorek, 7 maja 2024 r. w Centrum Konferencyjnym LSSE przy ul. Rycerskiej 24 w Legnicy, w godz. 9:30 - 13:45.

Podczas spotkania omówione zostaną koncepcje globalnego i krajowego podatku minimalnego, a także ich wpływ na przedsiębiorstwa w Polsce od 2024 r., wraz z aspektami rozliczeń podmiotów zwolnionych przedmiotowo (SSE/PSI).

Webinarium poprowadzą:

- Karolina Kruś – Partner Associate w dziale doradztwa podatkowego we wrocławskim biurze Deloitte. Jest absolwentką ekonomii na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu oraz licencjonowanym doradcą podatkowym. Zdobyła doświadczenie zawodowe pracując w międzynarodowych firmach doradczych. Posiada wieloletnie doświadczenie w stosowaniu polskiego i międzynarodowego prawa podatkowego. Pracuje w zespole do spraw podatku dochodowego od osób prawnych. Dodatkowo zajmuje się transakcjami międzynarodowymi, ze szczególnym uwzględnieniem procesów restrukturyzacji grup kapitałowych. Jest także lokalną liderką Klubu SheXO we Wrocławiu.
- Maksymilian Białek – starszy menedżer w dziale doradztwa podatkowego we wrocławskim biurze Deloitte. Ukończył prawo na Uniwersytecie Wrocławskim. Jest licencjonowanym doradcą podatkowym. Posiada prawie 10-letnie doświadczenia w stosowaniu prawa podatkowego – specjalizuje w reorganizacjach grup kapitałowych, międzynarodowym prawie podatkowym, przepisach o zagranicznych jednostkach kontrolowanych oraz MDR. Regularnie prowadzi projekty dot. przeglądów rozliczeń CIT klientów (w tym w zakresie MDR) oraz rozliczenia ulg podatkowych. Jest liderem grupy roboczej Deloitte Polska dot. globalnego podatku minimalnego (Pillar II).
- Marek Sienkiewicz – Partner Associate, Lider Zespołu Gi3 Deloitte w Polsce. Posiada ponad 20-letnie, praktyczne doświadczenie w doradztwie świadczonym przedsiębiorstwom strefowym. Jego doświadczenie zawodowe obejmuje szereg projektów dotyczących identyfikowania oraz rozliczania pomocy publicznej w SSE, jak również wsparcia dla przedsiębiorców od roku korzystających z nowego instrumentu – tzw. Polskiej Strefy Inwestycji. Autor licznych artykułów o tematyce podatkowej oraz dotyczących pomocy publicznej, publikowanych zarówno w prasie specjalistycznej jak i codziennej. Wyróżniony indywidualnie w najnowszej XVII edycji Rankingu Firm i Doradców Podatkowych Dziennika Gazety Prawnej – I miejsce w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

Legnicka Specjalna Strefa Ekonomiczna oraz firma doradcza Deloitte zapraszają do udziału w bezpłatnym szkoleniu pt. „Koncepcje globalnego i krajowego podatku minimalnego, a także ich wpływ na przedsiębiorstwa w Polsce od 2024 r.”, które odbędzie się we wtorek, 7 maja 2024 r. w Centrum Konferencyjnym LSSE przy ul. Rycerskiej 24 w Legnicy, w godz. 9:30 - 13:45.

Podczas spotkania omówione zostaną koncepcje globalnego i krajowego podatku minimalnego, a także ich wpływ na przedsiębiorstwa w Polsce od 2024 r., wraz z aspektami rozliczeń podmiotów zwolnionych przedmiotowo (SSE/PSI).

Webinarium poprowadzą:

- Karolina Kruś – Partner Associate w dziale doradztwa podatkowego we wrocławskim biurze Deloitte. Jest absolwentką ekonomii na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu oraz licencjonowanym doradcą podatkowym. Zdobyła doświadczenie zawodowe pracując w międzynarodowych firmach doradczych. Posiada wieloletnie doświadczenie w stosowaniu polskiego i międzynarodowego prawa podatkowego. Pracuje w zespole do spraw podatku dochodowego od osób prawnych. Dodatkowo

zajmuje się transakcjami międzynarodowymi, ze szczególnym uwzględnieniem procesów restrukturyzacji grup kapitałowych. Jest także lokalną liderką Klubu SheXO we Wrocławiu.

- Maksymilian Białek – starszy menedżer w dziale doradztwa podatkowego we wrocławskim biurze Deloitte. Ukończył prawo na Uniwersytecie Wrocławskim. Jest licencjonowanym doradcą podatkowym. Posiada prawie 10-letnie doświadczenia w stosowaniu prawa podatkowego – specjalizuje w reorganizacjach grup kapitałowych, międzynarodowym prawie podatkowym, przepisach o zagranicznych jednostkach kontrolowanych oraz MDR. Regularnie prowadzi projekty dot. przeglądów rozliczeń CIT klientów (w tym w zakresie MDR) oraz rozliczenia ulg podatkowych. Jest liderem grupy roboczej Deloitte Polska dot. globalnego podatku minimalnego (Pillar II).
- Marek Sienkiewicz – Partner Associate, Lider Zespołu Gi3 Deloitte w Polsce. Posiada ponad 20-letnie, praktyczne doświadczenie w doradztwie świadczonym przedsiębiorstwom strefowym. Jego doświadczenie zawodowe obejmuje szereg projektów dotyczących identyfikowania oraz rozliczania pomocy publicznej w SSE, jak również wsparcia dla przedsiębiorców od roku korzystających z nowego instrumentu – tzw. Polskiej Strefy Inwestycji. Autor licznych artykułów o tematyce podatkowej oraz dotyczących pomocy publicznej, publikowanych zarówno w prasie specjalistycznej jak i codziennej. Wyróżniony indywidualnie w najnowszej XVII edycji Rankingu Firm i Doradców Podatkowych Dziennika Gazety Prawnej – I miejsce w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

Link: <https://pracodawcy.pl/koncepcje-globalnego-i-krajowego-podatku-minimalnego-a-takze-ich-wplyw-na-przedsiębiorstwa-w-polsce-od-2024-r/>

3. Wynalazki pracownicze w umowach pracowniczych, 13.05.2024 g. 9:00 – szkolenie online – Akademia Rozwoju Przemysłu 4.0

Związek Pracodawców Polska Miedź oraz partner merytoryczny JWP Rzecznicy Patentowi zapraszają na szkolenie online: „Wynalazki pracownicze w umowach pracowniczych, czyli jak zabezpieczyć prawa pracodawców oraz pracowników do innowacji” w ramach Akademii Rozwoju Przemysłu 4.0

13 maja 2024 roku, g. 9:00 – 13:00; Szkolenie online na platformie Clickmeeting. Udział w szkoleniu jest BEZPŁATNY. Wystarczy się zarejestrować, aby otrzymać dostęp do udziału w wydarzeniu.

Osoby zarejestrowane otrzymają link do spotkania. Uczestnicy otrzymają certyfikat potwierdzający udział w wydarzeniu. Szkolenie nie będzie nagrywane. W trakcie szkolenia i na koniec uczestnicy mają możliwość zadawania pytań i rozmowy z wykładownicą – radczynią prawną.

Wynalazki pracownicze, czyli innowacje stworzone przez pracowników w ramach wykonywanej pracy lub na potrzeby firmy, kreują zarówno korzyści, jak i generują wyzwania.

Z jednej strony pracownicy często mają unikalne spojrzenie na swoje codzienne zadania i mogą wprowadzać nowe, efektywne sposoby ich wykonywania. Wynalazki pracownicze mogą prowadzić do poprawy procesów, oszczędności czasu i zasobów oraz zwiększenia wydajności.

Z drugiej strony mogą pojawić się sytuacje, w których pracownicy mogą próbować wykorzystać swoje wynalazki dla własnych korzyści osobistych lub przekazywać je osobom trzecim bez zgody firmy. Jeśli wynalazek pracowniczy przynosi firmie znaczne zyski, mogą pojawić się kwestie dotyczące podziału tych zysków między pracownika a pracodawcę. Umowy dotyczące podziału zysków powinny być jasne i uregulowane jeszcze przed powstaniem wynalazku.

Zakres szkolenia:

1. Sposoby nabycia praw własności intelektualnej
 - o Nabycie pierwotne;
 - o Nabycie wtórne.
2. Utwory/wynalazki pracownicze
 - o Regulacja prawnoautorska;
 - o Regulacja zawarta w ustawie Prawo własności przemysłowej.
3. Umowy przenoszące prawa własności przemysłowej/ umowy B2B
 - o Rodzaje umów;
 - o Forma umowy i skutki jej niezachowania;
 - o Elementy przedmiotowo istotne umowy.
4. Umowy upoważniające do korzystania z praw własności przemysłowej
 - o Rodzaje umów;
 - o Rodzaje umów licencyjnych;
 - o Forma umowy i skutki jej niezachowania;
 - o Elementy przedmiotowo istotne umowy.
5. Nowe technologie
 - o Działania pracowników w przestrzeni cyfrowej - media społecznościowe;
 - o Działania pracowników z wykorzystaniem narzędzi AI.

Jakie są rodzaje umów przenoszących prawa własności przemysłowej? Jakie są kryteria określające, czy dany wynalazek może być uznany za pracowniczy? Jakie są środki zapobiegawcze, aby uniknąć konfliktów interesów związanych z wynalazkami pracowniczymi?

Odpowiedzi na te i inne pytania podczas spotkania.

Prosimy o potwierdzenie obecności do dnia 10 maja 2024 r. do godz. 12:00.

Dla uniknięcia problemów prawnych, firmy powinny mieć jasno określone polityki dotyczące wynalazków pracowniczych, zawierać klarowne klauzule w umowach z pracownikami oraz zapewnić odpowiednią ochronę własności intelektualnej dla wszystkich wynalazków stworzonych w ramach działalności firmy.

Link: <https://pracodawcy.pl/wynalazkipracownicze/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Departament Komunikacji i Promocji, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, KPMG Sp. z o.o (KPMG Law Stopyra Szczodra sp.k.), Legnicka Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A., Deloitte, JWP Rzecznicy Patentowi